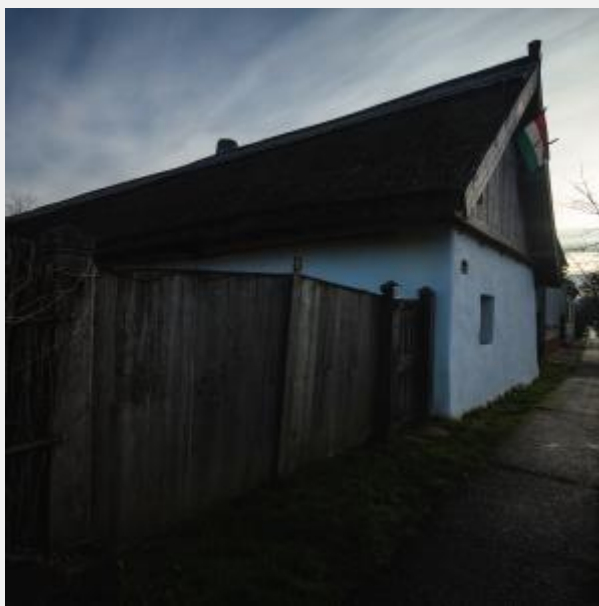

Rábcakapi Tájház

A falu legöregebb házaként számon tartott épület 1786-ból származik. Erről a mestergerendába vésett évszám tanúskodik. Ugyan itt szerepel a S. J. monogram is, ami Szabó János nevét fedi. Ő építette a házat.

Az akkori kornak megfelelően a ház fala fösckerakásos, a tető náddal fedett. A helyreállítás során megtaláltuk a befalazott ágasfát is. A renoválás során végig szem előtt tartottuk az eredeti formák, anyagok és funkciók megőrzését. A falazáshoz vályogtéglákat vetettünk, a falak és padlók sározása során homokot, agyagot, pelyvát és lóhulladékot kevertünk megfelelő mennyiségű vízzel. A faszerkezeteket lenolajjal kezeltük.

A jellegzetes kislépföldi zsöllérház tagolása leírások alapján a következő: utca felől egy szoba, hátra felé a kamra helyezkedett el. Mindkét helység a konyha külsejéből nyílt. A szabadkéményes rész a konyha belseje, amit kéményaljának neveztek. Ez a beosztás valamikor ezen a házon is megvolt, de az idők során annyiban módosult, hogy a kamrából is szobát alakítottak ki, és tulajdonképpen itt zajlott az élet. Az utca felőli szoba lett a tisztaszoba. A ház büszkesége ma a pitvarral szemben lévő nyitott kéményes konyha. Ennek érdekessége a vesszőből font kas kémény. A funkció megőrzése itt érvényesül a legjobban, ugyanis a kemencét és a takarék tűzhelyet használhatóan állítottuk helyre.

Az épület berendezését nagyrészt a házban maradt tárgyakkal oldottuk meg. Ami hiányzott, a falu és a környező falvak lakosainak felajánlásaiból illetve

kölcsönzéséből sikerült összegyűjteni. A textilféleségeket, szalmazsákokat, terítőket, törőkendőket, bő gatyát, pendelyeket a házban találtuk.

A házból kilépve a tornácon az eresz alatt hajdani búzás verem nyomait fedezhetjük fel. Valamikor ez egy hordó formájú, zsuppal bélelt verem volt, amit minden évben kiperzseltek. Ugyan ilyen verem a tornác végében a disznóól bejáratánál is volt. A gazdasági rész (kamra, marhaistálló, lóistálló, tyúkól, disznóól) helyreállítására még nem került sor. Az udvaron számos gazdasági eszköz figyelhető meg: ekék, krumplitöltő, szecskavágó, kukoricamorzsoló és daráló, mázsák, mérlegek, kaszák, nádazó macska, tilolók, gereben stb.

A ház eredeti pajtáját, amit Szabó András épített 1866-ban a Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeum megvásárolta. A jelenleg látható pajtát, a szomszédos Markotabödögén vásároltuk meg, elbontottuk, és kibővítve építettük fel mai helyére. A pajta közösségi térként is működik. Táncháznak, színházi előadásoknak, ismeretterjesztő előadásoknak, úti beszámolóknak, kiállításoknak, játszóházaknak, és egyéb rendezvényeknek ad helyet.

Honlap: www.terracapi.eoldal.hu

Az érdeklődő látogatóknak kellemes „időutazást” kívánnak a tulajdonosok: Sipos Tibor és Kiss Zsuzsa